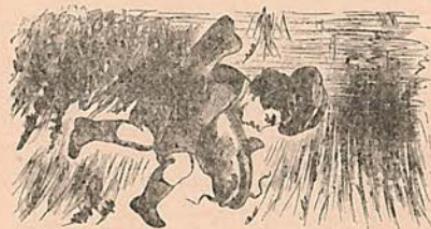

Ето че глава посочи
Едъръ, хубавъ сомъ.

На бръга го той измъкна,
Метъръ цълъ на дълъжъ !
Къмъ водата сомътъ пръпна
Нашъ Първанчо—дръжъ !

Доста връме той се бори,
Гърбомъ падна чакъ,
Но какво можа да стори ?
Сомътъ пъргавъ, якъ . . .

Цопъ! въ ръката сомъ избъга,
Скри се най-подиръ,
И Първанчо, хайде съ него,
Падна въ сини виръ . . .